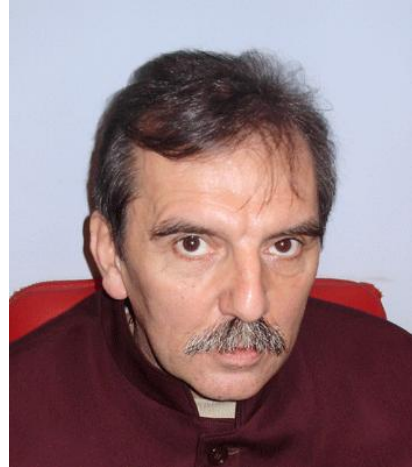

Проф. др Светозар Радишић

ОДБРАНА ОД НЕОРУЖАНИХ ОБЛИКА АГРЕСИЈЕ У ФУНКЦИЈИ СОЦИЈАЛНЕ БЕЗБЕДНОСТИ

Нови Београд, Пеђе Милосављевића 54/13,
тел. 011-2176079, 062-448964,
e-mail: svetozarradistic@yahoo.com

Сажетак:

Социјална безбедност грађана непосредно произилази из безбедности државе. Безбедност државе је организацијске природе и повезана је са спољашњом и унутрашњом безбедношћу. Како је држава жива аутопоиетска организација, која непрестано изграђује и мења своју суштину, због менталитета људи, важно је да тежи да поприми све одлике живе организације, јер само тада функционише оптимално. То значи да мора да развије све своје органе и да они беспрекорно раде, иначе запада у болесно стање. С обзиром на то да се сви организми налазе у некаквом окружењу, веома је важно како то окружење утиче и како се организација (организам) сналази у њему и на њега реагује. Садашње стање Србије је добар пример шта се може догодити једној друштвеној заједници са становишта социјалне безбедности у условима доминације принципа које је поставио илуминатски креиран „велики брат“ (финансијски магнати).

Померањем тежишта ратова из физичке сфере, преко енергетске, до менталне, планета се приближава тзв. савршеном „рату свих против свих“. Врхунац тог рата су психотронска дејства и утицај на мисли, вољу, осећања, нагоне, намере, инстинкт, интуицију, имагинацију и интелект људи. При томе, у жижи информационах, информатичких, психолошких и нентехнолошких ратова је и биће информација, као космичка компонента садржана у енергији и материји. Неоружани облици агресије су увод у савршени рат и његова суштина. Сада је однос неоружаних облика агресије према оружаним 9:1, иако људи већином уочавају и схватају само оружане сукобе.

Будући да већ сада доминирају „информатичке операције“, „операције изван ратних стања“, „цивилне операције“, „мировне операције“, „наметање мира“ и примена неубојног оружја, може се рећи да су стратезичари и доктринолози затечени неоружаним облицима агресије, те у стратегијама одбране већине земаља нису разрађене тезе за доктрине и регулативу, које би омогућиле да одбрамбени системи правовремено и оптимално реагују.

Бројни су показатељи да је примена неоружаних облика агресије потпуно природна и сасвим извесна. Најочевиднији докази су постојање организација

попут група као што су „Илуминати”, „Лобања и кости”, „Малтешки витезови”, „Трилатерала”, „Билдерберг” и „Ем-Џи 12”. При, томе значајно је да се разуме да се људи од неоружаних облика агресије морају заштитити физички, а да је, због природе примењених метода и софистициране технике, која је већином енергетска и информациона, неопходна њихова заштита и у енергетској и менталној сфери.

Једини излаз је сведимензиона одбрана од универзалног непријатеља, заснована на новим научним сазнањима (посебно из области квантне физике) и уважавању нових садржаја рата.

КЉУЧНЕ РЕЧИ: СОЦИЈАЛНА БЕЗБЕДНОСТ, САВРШЕНИ РАТ, НЕОРУЖАНИ ОБЛИЦИ АГРЕСИЈЕ, НЕУБОЈНО ОРУЖЈЕ, СВЕДИМЕНЗИОНА ОДБРАНА.

УВОД

Неоружани облици агресије су до 1996. године, у СР Југославији, били само додирно војна тема, а односили су се на разбијање државе изнутра и примену тзв. „специјалног рата”, односно „стратегије ниског интензитета”. Занимљиво је да стручној расправи о теми „Неоружани облици отпора”, одржаној и Центру војних школа ВЈ није присуствовао ниједан представник власти, нити је било излагача из Министарства одбране. То је, свакако, било чудно, будући да неоружани облици отпора припадају Цивилној одбрани. Једну деценију касније било је јасно, да неоружани облици агресије имају све већи значај. С обзиром на то да се оружана димензија рата примењује последња и служи као стална претња, све је извесније да одбрана од неоружаних облика агресије припада министарству одбране, а не војсци, иако су оружани и неоружани облици агресије увек у некој врсти симбиозе. Врсте рата без коришћења оружја постоје од првих ратних сукоба. Најпознатији стратегиста свих времена Сун Цу Ву тврдио је да је најбоља стратегија „савладати непријатеља без борбе, а Гориношо Мусаши Мијамото („непобедиви”) сматрао је да је суштина вођења рата у отклањању свих облика незнања. У време када је Винстон Черчил позивао англофиле на „ментално освајање света”, у ратне доктрине уведене су отворено лажи, преваре, обмане и перфидије. Обраћајући се англофилима из САД на Харвардском универзитету, британски премијер је рекао: „Наше две земље су те које контролишу судбину света; које контролишу науку и технологију; које контролишу културу. То су оружја далеко моћнија од војне силе. Контролисати оно што човек мисли нуди много веће добити од одузимања земље или провинција других народа или њиховог исцрпљивања експлоатацијом. Будуће империје ће бити 'империје ума'.” Као непосредан одраз његових речи и налога издатих генералу Џону Роулингу Рису настали су Институт „Тејвисток” и

сатанистички оријентисана холивудска индустрија.¹ Шта су то неоружани облици агресије, како се утиче на друштвену безбедност људи и како теорија ратовања напредује, најбоље је показао Линдон Х. Лароча Јуниор. Он је безусловно инсистирао: „Ако икада будемо приморани да се боримо у општем рату, постигнимо брзу победу са што мање изгубљених живота сопствених грађана. Уз то, ми морамо развити и задржати способност комбиновања одбране и напада за војну победу. Морамо постићи победу без испаљеног метка. Исправан циљ ратовања јесте коришћење војне силе не би ли се изазали такви ефекти да се непријатељ присили да призна пораз уз нашу истовремену културну, економску и политичку офанзиву”. Тако је свет и дошао до тога да у „цивилним операцијама” не учествују цивили, него војска. Сада у свету нико не живи у стварном социјалном миру, тако су нестала и примирја – рат је, дакле, сталан и свеобухватан. Само неколико тзв. неутралних земља могу се сматрати „условно” слободним и безбедним друштвима. Уосталом, све земље које су се одрекле дела суверенитета и ушле у разне уније нису према дефиницији слободе – слободне, а још мање су социјално безбедне. Разлог за то је успостављање вавилонског, мамонистичког, глобалистичког светског поретка. О томе умни људи целог света морају да мисле, разговарају, преговарају и доносе решења, због опасности да се ера информатике и нанотехнологије заврши неоробовласничким светским поретком, односно да следеће генерације изгубе извеснију будућност, а да је нису ни досегле. Чињеница је, да се у све пренасељенијем, сиромашнијем и гладнијем човечанству улагања усмеравају у нове врсте оружја, њихову продају и ратне сукобе, уместо ка новим просторима, храни и тражењу нових ресурса и енергија. Чак су и најскупљи пројекти попут пројекта „хуманог генома” и пројекта CERN усмерени као одузимању слободе грађана, а правни системи, такође, сужавају слободе кретања и мишљења.

СФЕРЕ РАТОВАЊА

Немогуће је разматрати врсте ратова у теорији ратне вештине, а да се не помену све димензије у којима су ратови могући. У анализи класификација ратова може да се примети, да су генерације после Другог светског рата из идеолошких и антирелигијских разлога заборавиле и запоставиле знања својих предака. То је условило да класификације у области ратне вештине обухватају искључиво ратове у физичкој сфери. Да су поштована знања, које су за собом оставили Никола Тесла и његови савременици попут Јована Дучића и Милоша Црњанског, било би јасно

¹ Да су следбеници „Илумината” и трилатералиста разумели и подржали идеје Винстона Черчила доказао је Збигњев Бжежински 1970. године, када је најавио „контролисано и усмеравано друштво” и Карл Попер који је увео појам „отворено друштво”, које сада покушава да оствари Џорџ Сорос. Обојица су сугерисали да друштвима управља елита снабдевена супериорним „знати како”, при томе су наглашавали да ће ново друштво прогресивно захваљујући развоју технологије.

да се ратови воде у физичкој,² етеричкој (животна енергија, плазма), душевној (психа, ум) и астралној (духовна) сфери.³

Ратови у физичкој сфери, као и ратови у осталим сферама суштински су димензије тоталног – сведимензионог рата. Разлози за сукобе су информацијске разлике у вези с тековинама развоја друштва и, при том, изграђених различитих погледа на свет. Суштина сукоба је, у ствари, у разлици информација о истим животним феноменима. Осим тога, будући да су сви људи уникати, информациона различитост је одлика свих народа и цивилизација. Та разлика је и у начину размишљања и осећања, створеним стереотипима, митовима, предрасудама и менталним представама истих природних феномена. То је довољно за сукоб мишљења, а из сукоба мишљења проистичу и сви други, па и ратни, сукоби.⁴ У физичку сферу спадају, према нивоу општости: 1) Рат између различитих цивилизација; 2) Културолошки рат;⁵ 3) Концепцијски и идеолошки рат⁶ (у оквиру таквих врста ратова најчешће се воде и перфидни дипломатски ратови); 4) Економски рат (инвестициони, финансијски, трговински, аутомобилски...);⁷ 5) Технолошки рат (космички, биолошки, хемијски, асиметрични, нелинеарни...);⁸ 6) Информатички рат (компјутерски, хакерски, мрежни).⁹ Сада се већ примењују

² Напад на људско тело, са разарањем физичких органа и ткива.

³ Душа као посебна врста информисане (не)контролисане, највероватније холографске енергије, са специфичним мислима, емоцијама и нагоном.

⁴ Давор Колетић, *Досије 552*, стр. 52.

⁵ Културолошки рат светосавци су већ изгубили, јер њихова деца радије носе на мајицама рекламу „USA today” него, на пример, „Србија данас”. Српски плесачи радо репују, с карикама у ушима, носу и на језику, не размишљајући о фолклорним вредностима. Певачи радије певају прекрадене турске и иранске песме него „Свилен конац”, итд. Поред путева и у најзабаченијим крајевима Србије пише *Food, Drink и Fun Run*, док немачки, француски и енглески натписи над вратима и изложбеним просторима одавно надвладавају ћириличне.

⁶ Разликују се по основној замисли за стварање будућности.

⁷ Код ове врсте ратова може се направити посебна подела, у зависности од поделе појма економија на елементе и различитих нивоа у тој подели. На пример, аутомобилски рат је део трговинског рата, а познато је да се води „трговински рат” између САД и Кине, а „аутомобилски рат” између САД и Јапана.

⁸ Технолошки развој може знатно да утиче на исходе будућих ратова и вероватно ће доминирати у ери нанотехнологије. Предност у технологији и техници већином је пресудна за доминацију и надмоћност у рату.

⁹ Називи ратова указују и на начине примене информатичке технологије. На пример, хакери су нова ратна напаст и доказ да убудуће један човек може да изазве системске поремећаје с катастрофалним последицама.

суперкомпјутери,¹⁰ из Израела и Мериленда, који могу да обухвате и обраде све постојеће планетарне податке. Мрежни рат се води на Интернету, све је препознатљивији, а будући да су информациона умрежавања будућност планете, та врста рата ће добијати на значају; 7) Геофизички рат (климатски, метеоролошки, сеизмолошки). Том Барден је у својој студији о метеоролошком рату изнео бројне доказе у корист своје теорије о могућем коначном нападу на Америку. Он сматра да се тренутно обављају завршне припреме. Уређај којим располажу амерички непријатељи назвао је – скаларни интерферометар. Иако назив оружја више посећа на врсту мерача, упозорено је да тај уређај енергију црпи из Теслиног етра (вакуум) и да може драстично да измени климу. Осим тога, он сматра да „Теслино оружје” може да изазове и друге катастрофе попут земљотреса и ерупција вулкана; и 8) Спортски рат.¹¹ То што је и спорт сврстан у врсту или димензују рата (макар он био политички и дипломатски) најбољи је доказ да су 20. и 21. век декадентнији период од свих претходних и да витештво више не постоји ни у траговима. Ратови у енергетској (етеричној) сфери, такође су димензије тоталног – сведимензионог рата. Међу најпознатије спадају: 1) нуклеарни рат; 2) хидрогенски; 3) електромагнетни, 4) нехерцијански и 5) вибрациони рат. Прве две рата, уколико би се примениле на светском нивоу поништиле би животну супстанцу планете на подквантном нивоу, у пољу у којем владају суперстрингови¹² односно основе космоса (кварк, лептон и Хигсов елемент). То су ратови у торзионом, скаларном, кулоновом, магнетном, метериковом, телурском, аксонском, морфогенетском и стационарном пољу, са стојећим таласима. Сва та поља су у невидљивом подручју.

¹⁰ Уважена финска научница, др Рауни Лена Килде, је текстом објављеним 23. октобра 1999, на финском језику, у часопису „Spekula”, упозорила најмање 6500 финских научника, докумантованим примерима, да се већ примењује сателитска контрола ума милиона људи, уз помоћ суперкомпјутера, инсталираних у Мериленду и Израелу..

¹¹ Познато је да су државе долазиле у сукоб и због спорта, али специфичност коју су смислили трилатералисти јеста да је спорт претворен у бизнис и да постаје димензија рата, јер преко њега остварују психолошке, политичке и економске циљеве. Земље Запада примениле су „спортски рат” против СРЈ изостављајући југословенске такмичаре са првенстава за које су се спортисти већ квалификовали. Многи југословенски клубови такмичили су се и као домаћини пред страном публиком, будући да су им терени суспендовани политичким одлукама у међународним спортским организацијама. На пример, 4. августа 1999, Холандија је одбила да изда вите стонотенисерима СРЈ за светско првенство, а уместо фудбалера Југославије на европско првенство у фудбалу убачена је као резерва репрезентација Данске, која је постала првак Европе – у време када је Југославија била фудбалска велесила.

¹² Стринг је, према речима теоријског физичара Џона Хегелина, минијатурни еластични једнодимензионални прстен тако малог пречника да изгледа као честица (полупречник износи 10^{33} cm) на нивоу 10.000 пута ниже, од тзв. великог уједињења. Суперстринг има структуру која му омогућава да вибрира и ротира налево, надесно, или попречно. Живот стринга је веома богат у односу на честицу. Од тога шта стринг чини зависи да ли ће опонашати фотон, лептон, гравитон, електрон или кварк, јаку силу или слабу силу. На пример, ако ротира налево изгледа као гравитон, а надесно – електрон.

Од електромагнетних оружја позната су микроталасна, затим радио-фреквентна и оружја на екстраниским фреквенцијама (утичу на људски мозак, јер им пре преклапају опсези у границама од 0,5 до 50 херца). Нехерцијанско оружје је направио Никола Тесла и познато је као „Теслино оружје“. Вибрационо оружје може да се користи у геофизичком рату, ради изазивања сеизмолошких катастрофа и хаварија, али и у непосредном раздешавању разних објаката и облика уласком у њихово резонансно подручје.

У душевној сфери воде се: 1) неокортикални рат (виртуелни, психотронски, потентизациони, мисаони...); 2) информациони рат (медијски, пропагандни...) и 3) психолошки рат. У неокортикалном рату утиче се на мозак, мисли (врста информисане енергије) и феномене који се стварају у кори великог мозга и суштински мењају менталне представе људи о договореној стварности.

Информациони рат је врста старог, класичног рата, у којем се користе информације за измену постојећих сазнања и на разне начине ствара нова слика света, подобна агресору. У психолошком рату утиче се на посебну врсту информисане енергије која се налази у срцу, амигдалама, емоцијама и нагону. При томе се циљно изазивају психо-соматски процеси, који раздешавају нападнуте људе и непосредно погоршавају социјалну безбедност људи.

Ратови у духовној (астрална) сфери, воде се: 1) верски (религијски) и магијски рат (на пример, симболски) рат. Мета тих ратова је људска вера, те се утиче на уверење, поверење, самоувереност, веру у Бога, вероисповести... Приликом коришћења симбола у магијским обредима, њиховим истицањем и додиром с њима, преноси се ауторска уобличена енергија значења на људе који их посматрају и стварају сагласне менталне слике. Ствараоци симбола унапред знају шта ће они изазвати и како ће бити протумачени, рачунајући на одговарајуће ефекте.

У неоружаним облицима агресије примењују се различите експериментално проверене методе. Владимир Алексејевич Истархов је у својим делима поменуо већину начина за утицај на непријатеља, почев од симбола и религије до информација о погледу на свет и општефилософије. На људе у осмишљеној агресији утичу фактографија и хронологија, односно информације фактичког и историјског карактера. Осим тога, основа изазваног сукоба може да буде идеологија. Многи циљеви могу се постићи преко уметности, кроз тајна и окултна друштва и светски финансијски систем. Таква настојања могу да се спроведу и кроз надржавно уређење, какво је Европска комисија.

Врста неоружаног облика агресије је често и утицај државе на сопствено становништво, иако грађани наводно бирају власт. Органи власти у периоду мандата, преко државних закона и помоћу државне политике мењају вољу народа и прилагођавају је својим, или споља наметнутим, циљевима. Средства за тзв. масовну комуникацију имају пресудну улогу у мењању свести, а изрођени политичари дају себи за право да обликују свест према личним интересима у сукобу интереса са личностима које се баве истим послом. На тај начин непосредно угрожавају социјалну безбедност својих грађана, умањујући њихову способност за самоодбрану и самоконтролу.

Како изгледа контрола људи може да се схвати из примене система СИГИНТ у Мериленду, (не)легалних мобилних и стационарних прислушкивања и снимања разговора и кретања, на основу сателитског и суперкомпјутерског мориторинга, затим примене беспилотних летилица за улична осматрања, ТВ камера на угловима улица и у јавним просторијама и на основу могућности космичког извиђања.¹³ О контроли ума и утицају на свест људи може да се закључи променом канала на ТВ пријемнику. На ТВ екранима људи широм света гледају квизове (на пример, погађају које слово је изостављено у трословној речи, када су два позната), напајају мобилну телефонију SMS порукама, подсмевају се свом примитивизму и нагости у ТВ приказима начињеним с више камера (као код снимања животиња у џунгли или на Северном полу). „Велики брат“, „Пирамида“, „Мењам жену“, „Тренуци истине“, „Гледај мајку, бирај ћерку“, „Узми или остави“, „Моја мајка“, „Све за љубав“... Затим квизови: „Милионер“, „Последња карика“, „Питања за шампиона“ – емисије које упорно гледају Срби, Немци, Мађари, Хрвати, Португалци, Грци... Европа, Аустралија, Америка... У неким квизовима не треба ништа да се зна, а добијају се за награду велике своте новца. Али, чијег? У неоружане облике агресије може да се сврста и утицај система образовања и васпитања. Од дечије литературе, преко садржаја које нуде школе, факултети, школске установе, посебно предавања из логике, математике и историје – без истине,¹⁴ обликују се ставови људи, већином у функцији остварења интереса, циљева и програма, оних структура које у својим рукама имају финансијска средства. Тако је цео свет ушао у процес мамонистичке, вавилонске глобализације. Стога, није чудно што на човека и односе људи највише утиче економија (новац, власништво, економске структуре). Један од најпоузданијих начина да се руља држи под контролом је коришћење система разоноде и забаве (музика, слике, филм, игре...). Скретање пажње са виталних проблема и контрола радничких синдиката преко убачених вођа, проверен су метод да се (о)држи лажни мир, одложе решења и створе услови за следећу фазу контроле над људима, наводно неопходну, а суштински изазвану пољуљаном социјалном сигурношћу друштва. С друге стране, иако је реч о неоружаним облицима агресије, може се рећи да се и у њима примењује оружје. Реч је о „оружју геноцида“ (алкохол, наркотици, дуван, психотропна средства, генетски инжињеринг, невидљива технологија, електромагнетно оружје, клонирање, микрочиповање, на страни сексуализам...). Ту врсту оружја не користе само непријатељи, који се по дефиницији налазе изван

¹³ Уколико би се телескоп „Кеплер“, лансиран 6. марта 2009. године ракетом „Делта II“ ради осматрања звезда у сазвежђима Лабуд и Лира, усмерио ка Земљу, могао би да открије када у неком насељу особа пролази улицом, чак и по промени одсјаја светла на веранди, тврди Џејмс Фенсон, менаџер пројекта „Кеплер“.

¹⁴ Довољан је проблем чињеница да што све научне основе најновијим истраживањима пољуљане. То се посебно односи на математику и физику, које су подлога за остале науке. Све чешћи су докази да су остале без ослонца Дарвинова теорија, Ајнштајнова теорија релативитета, математичка теорија о безброј бесконачности, итд.

граница неке државе, него и државне администрације према сопственом становништву, због сврстаности министара и осталих појединаца из власти у разне врсте мафија, тајних и полутајних организација.

НЕОКОРТИКАЛНИ РАТ

Већ је речено, да неокортикални рат има своје компоненте, те да се састоји од виртуелног, психотронског, потенцизационог, мисаоног и сличних утицаја на кору великог мозга и сензације и феномене у неокортексу. При томе се утиче физички, енергетски и ментално на мозак и мисли, као врсту информисане енергије, и суштински мењају менталне представе људи о договореној стварности. Група еминентних аутора из Генералштабне школе КоВ САД у Форт Левенворту објавила је у часопису „*Military Review*”, 11. новембра 1994. године, у напису под насловом „*Harnessing Battlefield Technology – NeoCortical Warfare?*”, пројекцију америчке војне силе у 21. веку. У том напису потврђено је да су у Пентагону разматрани и операционализовани аспекти наведеног рата. Била је то прва званична информација о новој врсти рата. Према штуром објашњењу, реч је, пре свега, о настојању да се тежиште сукоба пренесе из војне у менталну сферу, у којој се утиче на психу, вољу, осећања и имагинацију људи, како би освајач лакше и једноставније остварио своје „виталне интересе”.

Ометањем и блокирањем устаљеног рада мозга, изазивањем различитих сензација и наметањем нових критеријума, стварају се услови за манипулисање појединцима, групама и народима, ради прихватања одређених идеја и намера, најчешће супротних стварним интересима нападнутих снага. Кључна функција неокортикалног рата је тзв. контрола ума, која треба да помогне политичким олигархијама да лакше (о)владају свет(ин)ом. Више није тајна да су „испирачи мозга” распоређени у Институту „Тејвисток” у Великој Британији, потом у Институту за људске односе, Левиновом Истраживачком институту за групну динамику, Институту за социјална истраживања при универзитету Мичиген, Националном институту за ментално здравље САД и бостонском институту за истраживање можданих таласа. У вези са наведеним феноменом треба поменути чувену изјаву Рона Лафајета Хабарда, оснивача Сајентолошке секте: „Ми можемо испрати (очистити) мозак брже од Руса – 20 секунди до пуне амнезије”.

У вези са неокортикалним утицајем занимљиви су билборди и утицај на децу преко компјутерских игара и цртаних филмова. Аутори билборда рачунају да че се у подсвест потрошача угравирати „непостојећа”, али ментално препознатљива порука, о производу насликаном на периферији паноа. У игрицама за децу и неким од цртаних филмова, из сатанистичке продукције,¹⁵ малишани нису издржали ментални шок изазван блесковима светлости на фреквенцијама у опсегу у којем вибрира њихов мозак.

¹⁵ Уводна порука сајта на адреси <http://www.compumart.ab.ca/jgbush/vamprinia.htm> на енглеском језику гласи: Sell your Soul to Satan's Sister Satana, at Satana's little Piece of HELL!! Мало је људи који знају да Сатана има сестру која се такође зове Сатана.

За утицај на мозак најчешће се користе магијски ритуали и електромагнетно оружје. Ново у тој сфери су уређаји и системи који раде на фрекванцијама од 50 до 500 херца. Многи војни аналитичари негирали су постојање неокортикалног рата, иако су знали да систем ХААРП на Аљасци деловањем на фреквенцији од девет херца директно утиче на алфа стање мозга. Опирали су се тим неуобичајеним информацијама све док се Пентагон крајем 2005. године није похвалио да ће од 2006. године у Ираку примењивати неубојно микроталасно оружје и док нису у јануару 2007. године из истог центра пријавили поседовање оружја „које када се примењује утиче тако да непријатељев војник не може да држи лично наоружање у рукама, а камоли да нишани”. Врхунац признања је поседовање радио-фреквентног оружја, примењеног у рату у Кувајту.¹⁶

Докле се стигло са истраживањем примене електромагнетског оружја може да се сазна из књиге *Сенке рата* Адама Манделбаума и од пуковника Џона А. Вордена (John A. Warden),¹⁷ који је у инспиративном тексту „Информацијска револуција и будућност војног ваздухопловства”, будући да је експерт за електронику, веома јасно објаснио, како на људско тело утиче микроталасни пулс велике снаге, у гигахерцном подручју.¹⁸

Осим поменутог система ХААРП-а у неоружаној агресији на људски род примењују се системи попут поменутог СИГИНТ-а, ласерско, микроталасно, радиофреквентно и вибраторно оружје. Неспорна потврда да је могућ утицај на органе у људском организму су уређаји типа ZAPPER-а, ГАМА неутрализатора и активатора, затим садржај споразума СТАРТ-2, постојање јединица за виђење на даљину у Форт Миду, „Вуду ратника”, јединица за парапсихолошка дејства у саставу Кфора, бројни институти у Мериленду, део буџета САД за психотронска истраживања, изјаве сведока после посета војним базама НАТО, документи ДИА о истраживањима у СССР, Пољској и ЧССР, рад Војног Института Џуне – Евгеније Лувашевне Давиташвили, истраживања Влаиља Казначејева, Јурија Негрибицког и Александра Трофимова, итд.

Осим наведеног, доказано је да на психу људи утичу и психоаеросоли и бојни отрови намењени за употребу у психолошком рату. Будући да су у облику аеросола

¹⁶ Постојање радио-фреквентног оружја (RF weapons) је јавна тајна у Сједињеним Државама, на што указује и упозорење које је 25. фебруара 1998, у конгресном Заједничком комитету за економику, изговорио Џим Секстон, дискутујући о опасностима развоја и ширења те врсте оружја. На исту врсту опасности указали су др Алан Кихс (Alan Kehs), пентагонски експерт за ватрено тестирање Џејмс О'Брајан (James O'Bryon), инжењер за поморски електронски рат Дејвид Шрајнер (David Schriener) и др Ајра Мирит (Ira Merritt) из Центра за свемирску и ракетну технологију у Алабами.

¹⁷ Видети на Интернету *Warden's Five Rings – Wikipedia, the free encyclopedia*.

¹⁸ Занимљиво је да ниједна институција у Србији, укључујући Министарство одбране, не покушава да сазна да ли је према Србији усмерено било које вештачко зрачење. На исти начин Србија се вековима понаша према утицају Ватикана. Ниједна институција не истражује утицај Ватикана у духовној сфери. То не чини ни Српска православна црква, ни било које министарство, нити нека самостална (невладина) организација.

(облик спреја) и да могу да изазову планиране сензације у мозгу важно је да се зна да за њихову примену постоје две теоријске основе. Прво, Рудолф Штајнер је примењивао потенцизоване растворе за утицај на животињске нагоне, Друго, доказано је да се хомеопатским методама може исцељивати човек, а када се исте методе користе у ратне сврхе, са другачијим биохемијским садржајима спреја, онда се може наслутити и њихова примена у неокортикалном рату. Уколико је пре једну деценију некоме било спорно да ли се у ратне сврхе, без коришћења класичног оружја, примењују магијска, психотронска и псионичка дејства, сада у то више нико не сумња. Свима је јасно да су психотронска дејства утицај електронских средстава на психу и да је тих уређаја и апарата све више. Неспорна су магијска дејства чак и великих система какав је НАТО алијанса, која своја убојна средства означава магијским симболима попут руна старих више хиљада година, а за псионичка дејства је познато да су врста примене парапсихолошких феномена у ратне сврхе. Најбољи пример за примену магије и парапсихологије у ратне сврхе јесте постојање војног Института Џуне – Евгеније Лувашевне Давиташвили и чин генерал-потпуковника, у који је унапређена с потписом Бориса Јељцина. Посебне методе примењиве појединачно и групно, а у последње време и преко медија, су медитације и хипноза. То су, уз свесна знања о мисаоној, емоционалној и нагонској самоконтроли, једине две методе којима је могуће променити структуру личности. На пример, могуће је менталног зависника ослободити порока. Шамани у својим ритуалима користе резонансу насталу усклађивањем ритма бубња с импулсима мозга и тзв. неуролингвистичко програмирање, што је, у суштини, припремљен „разговор“ с подсвешћу пацијената.¹⁹ Како изгледају те сеансе највише се може сазнати проучавањем дела Анатолија Кашпировског, Алана Чумака и пуковника Вјачеслава Зворникова.²⁰ Занимљиво је да се легендарни психотерапеут Анатолиј Михајлович Кашпировски обраћао руској јавности, у ТВ емисијама, са скоро истим веома сугестивним текстом, који је примењивао пуковник у војне сврхе. Магичност речи је позната од постања, од чувеног „Прво би реч!“, а потом је безброј пута доказано да је реч поседује изузетну моћ. Карактеристична је злоупотреба речи на билбордима, када се појављују наоко бесмислене пароле попут „Мислите о томе“ или „Учини то“, а на слици се не зна на шта се односи наведена језичка фраза. Научно је доказано да тада мозак запада у стање названо „ладна“, да се аутодрогира лучевинама које имају дејство дроге и да су посматрачи

¹⁹ Некада се неуролингвистика називала „језик птица“, а сада је јасно да је реч о ритуалном кодирању помоћу матричног текста.

²⁰ Пуковник Вјачеслав Михајлович Звоников примењивао је веома успешно методе неуролингвистичког програмирања на руским официрима и војницима. На тај начин припремао их је за обављање борбених задатака у Авганистану. Реч је о краткотрајној припреми, са пет-шест сугестивних реченица, у Центру за психофизиологију. Видети: Интервју главног уредника листа „Завтра“ Александра Проханова са чувеник биоинформатичерем Вјачеславом Звирниковим, под насловом „Человек может всё“. Објављен је 3. маја 2006. године и постављен на Интернет.

и читаоци спремни за ментално програмирање. Последица примене билбордских порука је куповина артикла који се налази на периферији билборда а није поменут, јер се према позитивним прописима не сме поменути, као што су дроге попут дувана и алкохола. Другачија метода са сличним последицама је убацивање 25 слике у међукадровски простор филмова, видео записа и спотова. Двадесет пета слика одлази у подсвест и људи несвесно чине оно што им је поручено у слици коју нису запазили, јер је мозак у могућности да прими само 24 слике у јединици времена предвиђеној за један кадар.

Симболи се користе у неокортикалном рату на исти начин као у магијском и симболском рату и са истим ефектима. Они могу да се користе ради утицаја на људски мозак стога што су врста уобличене енергије. Основа моћи симбола је у научно доказаној истини да је космос сачињен од енергије, а да је материја само енергијом уобличена енергија која вибрира у одређеном фреквентном опсегу. Када се вибрација симбола, којој је придата вибрација његовог аутора, усклади с вибрацијама људског мозга, онда је енергетски утицај симбола неспоран. Осим тога, већина људи придаје посебан значај симболима чиме појачава њихову моћ, што се манифестује кроз психо-соматске последице и утицај на мисли, емоције и нагоне посредством сугестибилности људи.

У сфери неокортикалног рата постоји и низ других феномена који креирају колективно несвесно и шире страх, стрепњу и стресове широм планете. Реч је о причама о појави „шесте расе“,²¹ „црним хеликоптерима“, „рептилској цивилизацији“, „неидентификованим летећим објектима“, „подземним градовима“, „тајним организацијама“ ...²²

ИНФОРМАЦИОНИ ОМОТАЧ ОСНОВА ЗА НАПАД И ОДБРАНУ

Ретки су научници који схватају колики је арсенал синтагми везан за појам информационог омотача. Осим неистражености тог феномена, проблем је, као и код људске душе, што се не зна где се он налази и да ли су исто, на пример, информациони омотач (земљино информационо поље) и „поље нулте тачке“, односно етар или „празнина“. Највероватније нису, али то треба да се истражи. У одгонетки ће се вероватно појавити решење за многе друге енигме. О вези човека с информационом пољем које садржи „свемирску банку података“, писали су поред Бориса Елепова, Вадима Чистјакова, Арна Фелингера и Александер

²¹ Када се говори о расама мисли се на следећу поделу: прва – послеатлантска-староиндијска, друга – праперсијска, трећа – египатско-халдејска (вавилонска, асирска), четврта – грчко-латинска, пета – садашња (материјалистичка), шеста – неоперсијска и седма – неостароиндијска.

²² Видети: Milton William Cooper, *The Origin, Identity, and Purpose of MJ-12 (Cooperov Dokument)*, www.ufos.tk. Осим тога: David Icke, *The Biggest Secret u Secret Space II*, www.davidicke.com.

Трофимов и Јуриј Негрибицкиј.²³ Они су, будући да су знали да је јоносфера електромагнетне природе, доказали да земљин омотач представља врсту електромагнетног носиоца података на који се уписују сви догађаји, односно све планетарне информације. Наведени научници сматрају да информациони омотач Земље чува податке на исти начин као магнетни дискови, компакт дискови, касете, дискете, грамофонске плоче, магнетне траке... Према њиховим истраживањима, сваку нову мисао региструје Земљин информациони омотач. Други називи истог феномена су: „Бомов холограмски универзум“ – „имплицитни ред“; „Борхесов васељенски ум“; „Јунгово колективно несвесно“ – колективна свест; езотеријска и теозофска „хроника акаше“; „Ешембахова спиритуална панорама“; „Шелдрејкова морфогенетска повезаност, коју је у Србији потврдио Драган Калуђеровић; „Марфијева мрежа подсвести“; „Теслино скаларно поље“; „Махаришијево јединствено поље интелигенције природе“; алхемичарска „апсолутна космичка свест“; Зеландово „поље животних варијанти“; Други World Wide Web; „разводна табла“ Исака Боневица: „матрица“ Војне обавештајне службе САД...

Постоји дилема да ли је поље нулте тачке (Zero Point Field), који се још назива и „свемирски екран“, етар – вакуум и „поље поља“, „снимак свемира“, исто што и претходно наведено поље, или је реч о „празнини“, као свепрожимајућем простору. Сада је јасно да човек и све друго вибрира због утицаја тог или тих поља, али је исто тако важно да ли око Земље постоји засебно поље и истовремено свепрожимајуће поље нулте тачке (Zero Point Field), у које се може уклопити и суперстринг поље са својим елементима (кварк, лептон и Хигсов елемент), а и Зеландово поље „животних варијанти“.

Зашто је то важно за неоружане облика агресије и њихов утицај на социјалну сигурност? Једноставно зато што се научници који истражују теорију честица налазе у наведеним подручјима и што се свако ново научно откриће одмах користи за ратне сврхе, а на тај начин угрожавају се мир и слобода људи. То значи да би стратегисти у Србији и војни доктринолози морали хитно да изуче наведене феномене и спремно дочекају резултате истраживања која обавља CERN (European Organization for Nuclear Research) у Швајцарској. Да би се домогли других светова, надмашили брзину светлости и проникли у душу „поља нулте тачке“, научници, зависни од финансијских магната, наумили су да до краја овладају физиком елементарних честица, а за то су им неопходни суперколајдери (Super Collider). Први такав уређај је требало да се постави у области Елис у Тексасу.²⁴ Нова научна

²³ Борис Елепов и Вадим Чистјаков су истраживали управљање процесима у којима се користе информациони ресурси било где да се налазе, а Јуриј Негрибицкиј је доказао да информационо поље Земље садржи програмиране болести и смрти.

²⁴ Наводно је Представнички дом САД 19. октобра 1993. године одлучио да укине програм у веза с изградњом суперколајдера. Реч је о подземном тунелу пречника три метра, савијеном у прстен дужине 83 километра. У њему је требало да се сударе два витка протонска зрака набијена са 20 билиона волти енергије убрзана из супротних смерова. Протоне би на путањи одржавали обавијајући магнети, укупно 3.840 магнета дужине 17 метара. За фокусирање би служило још 888 других магнета. Укупна тежина свих магнета била би 41.500 тона са 19.400 километара

област, представља огромно интелектуално богатство, названа је – криогеника.²⁵ Тек када схвате шта је све могуће да се догоди после примене резултата два наведена истраживања, војни научници, стратегисти и доктринолози ће бити спремни за предлоге одбране и заштите у новој области, која ће сасвим извесно покривати део оружаних и неоружаних облика агресије.

СВЕДИМЕНЗИОНА АГРЕСИЈА

Српска судбина одређена је, по свему судећи, с најмање шест обелодањених полутајних документа и шест датума. Документи и догађаји потврђују да је на Србе и Србију обављена неоружана, а потом и оружана агресија, тако је потврђено да се оружана агресија примењује само у случају да се не постигну циљеви током неоружане агресије. Зато оружана агресија остаје као стална претња, попут „Дамокловог мача“.

Први документ је Директива 20/1 Савета за националну безбедност Сједињених Држава. Све подсећа на ефекте напада на СССР планираног на основу наведене директиве усвојене 18. августа 1948. године. У њој, између осталог, пише: „Завршиће се рат, све ће се некако регулисати, организовати. Ми ћемо бацити све што имамо – сво злато, сву материјалну снагу, на превару и обмањивање људи... Људски мозак и свест људи, способни су за промене. Посејавши тамо хаос, ми ћемо неприметно заменити њихове вредности лажним и натерати их да верују у те лажне вредности. Како? Наћи ћемо своје истомишљенике, своје савезнике у самој Русији. Кроз епизоде ће се одигравати грандиозна трагедија погибије најнепокорнијег народа, коначног, неповратног гашења његове самосвести...”²⁶

Други документ је „Пројекат 80-тих” усвојен у Савету за иностране послове САД, средином 1973. године. У њему је створена основа за унутрашње подривање држава које треба уситнити, ради економске глобализације света..

Трећи документ је Директива 54, усвојена 2. септембра 1982. на састанку Регановог Савета за националну безбедност. Према тој директиви почело је и завршено стварање „бонсаи држава” у источној Европи. Занимљиво је да је документ потписан у форуму чији су чланови Дејвид Рокфелер, Хенри Кисинџер, Збигњев Бжежински, Френк Карлучи, Џин Киркпатрик, Ричард Чејни, Сајрус Венс, Мајкл Роскин, Ендрју Беара, Џорџ Шулц...

суперпроводних каблова и два милиона литара течног хелијума за хлађење. Све то вреди више од осам милијарди долара. За наведено истраживање и истраживање на акцелератору пречника 27 километара у Женеви ангажују се тзв. физичари високих енергија.

²⁵ Steven Weinberg, *Dreams of a final theory*, p. 3.

²⁶ Директива је интегрално објављена у САД 1978. године, у зборнику „Уздржавање. Документа о америчкој политици и стратегији од 1945-1950. године” и у књизи Владимира А. Лисичина и Леонида А. Шелепина под насловом *Трећи светски информативно-психолошки рат*.

Четврти документ је Правило КоВ САД FM 100-5, објављено 14. јуна 1993. године. Према војној доктрини која је суштина тог документа, мале земље немају право на суверенитет (могу имати евентуално „ограничени суверенитет“), снаге САД се спремају за ратове изван ратног стања и учешће у цивилним мисијама, команданти америчких снага имају право на перфидије, обмане и лажи.

Пети документ је Памфлет 525-5, о потреби сталне стратегијске иницијативе, објављен 1. августа 1994. у издању TRADOC-а (Training and Doctrine Command). Реч је о важећем концепту будућности заснованом на философији да је „у прошлости развој био последица, а данас је динамичан“. У концепту је наглашено да су Американци променили „начин на који се мењају“. Они сада не чекају да их планетарни развој наведе на нове стратегијске мисли, већ планирају промене, односно стварају околности у којима ће важити оне вредности које су сами осмислили.²⁷

Шести документ је „Заједничка визија 2010“, са модалитетима за 2015-ту и 2020-ту годину. Из сценарија садржаних у наведеним документима може да се закључи да је америчка хегемонија пројектована из постиндустријске, преко информатичке према нанотехнолошкој ери и да ће слобода, условно, постојати само за пробране Американце.

Догађаји и њихови датуми су, наравно, приближно усклађени са документима. Први значајан датум обележио је почетак стварања тзв. новог светског поретка. Реч је о историјском сусрету чланова Трилатералне комисије и „изабраног Руса“ Михаила Горбачова, у Москви, 18. јануара 1989. године. Комисију је предводио Дејвид Рокфелер. Договорено је да се подигне „гвоздена завеса“. Последице сусрета су рушење „Берлинског зида“, симбола хладног рата, перфидно увођење капитализма и тзв. западне демократије у земље у транзицији, а у том процесу, као саставни део, „источњаци“ су „зарадили“ повећање криминала, јачање мафија и ширење тероризма.

Други датум је ноћ 14/15. децембра 1991. Тада су европски министри, почевши од немачког – Ханса Дитриха Геншера, па до италијанског – Ђанија де Микелиса, одлучили да признају Хрватску.²⁸ Догодило се то упркос јавном, а чинило се и искреном, противљењу тадашњег генералног секретара ОУН, Переза де Куељара.

²⁷ Тај памфлет је послужио америчкој администрацији да створи клише за утеривање америчке демократије у мале земље и светску доминацију, у којој непрестано задржава иницијативу.

²⁸ Јохан Галтунг је у интервјуу за „Коријере дела сера“, у марту 1996, рекао: „Та ноћ је оставила Југославији само један излаз, а тај излаз је био – насиље. У једном 'запаљивом' региону лако долази до сукоба, оваква одлука није била грешка, већ обичан злочин, почињен с веома прецизним циљевима“. У вези са признавањима сецесионистичких република рекао је: „Немачка је желела да добије своја 'ловишта', и да уз Хрвате и муслимане – као да наставља Други светски рат – победи Србе. Енглеска је искористила прилику да свој пристанак у вези с признавањем нових држава трампи за изостављање социјалних поглавља из Мастрихтског споразума. 'Сиромашне земље', као Ирска, Португал, Шпанија и Грчка, задовољиле су се обећањима да ће добити економску помоћ. Мислим да је италијански министар 'купљен'. Показало се да је од дванаест министара – лобирало седам“.

Састанак је деловао спонтано, с разумљивим интересима европских земаља, али две речи наслућују присутност духа мегакапиталиста и неки надинтерес – те речи су: „обећања” и „лобирање”. Последица договора је рат у којем је нестала „вештачка творевина” великих сила – СФР Југославија.²⁹

Трећи датум је 31. јануар 1992. Тада је на самиту у Савету безбедности ОУН, прихватањем „Дневног реда за мир”, нестало сваки облик самосталности малих земаља. Представници великих сила одлучили су да НАТО и сличне војне коалиције интервенишу где год закључе да је угрожен светски мир и њихови интереси. Последице за Србе су учешће НАТО-а у прогону српског народа и агресија на Савезну Републику Југославију, у пролеће 1999. године.

Четврти датум је 24. март 1999. Нападом на СРЈ, „владари из сенке” потврдили су да им је стало да ослободом на албанске сепаратисте створе трајно ратно жариште у срцу Балкана. Легитимна потреба за контролом тог жаришта омогућава им да са војно-стратешки и гео-стратешки изузетно значајног Балкана, војно и информационо контролишу Европу, Русију, Медитеран и Блиски исток. Војну базу на Косову и Метохији напустиће, према својој визији, у процесу укидања свих флота и база. Тада ће моћи прецизно да погоде, изабраним убојним средствима, сваку тачку на Планети из сваке тачке на Планети.

Пети датум је 5. октобар 2000. Тада је Србија први пут добила власт по мери Директиве 20/1. Прихваћено је да суверенитет не постоји. Војска више нема задатак да искључиво брани сопствени народ и није независна. Тамо где војска није народна, већ наводно професионална, нема заштите слободе. Тај дан обележио је повратак у недемократску еру. Политичке, економске и војно-безбедносне теме су цензуриране и пречишћене од свега што се сматра да би могло да нашкоди доброј слици о актуелној власти. Иста слика демократије је у свим земљама у транзицији. Све је више „националних телевизија”, а све мање могућности да се на њима појаве родољуби и патриоте.

Шести датум је 11. септембар 2001. Тог дана, у складу са наведеним документима, иза паравана тероризма, уведена су нова правила понашања,³⁰ почео је поход на Исток, стављени су грађани под свеопшту контролу и начињен је први корак у еру нанотехнологије. Микрочиповани терористи, обучавани у америчким војним логорима специјалним методама, омогућили су легално освајање Авганистана и Ирака, припреме за напад на Иран и Северну Кореју, претње „антиракетним штитом”, кризе око Украјине и Грузије, и истовремене припреме Кине, Индије и

²⁹ Израз „вештачка творевина” за СФРЈ користиле су у својим наступима америчке дипломате, све време рата на просторима претходне Југославије.

³⁰ Део правила обухваћен је Америчким патриотским актом – Н.Р. 1362. Тај документ (са снагом закона) осим одобравања бесправног државног прислушкивања, штити наручиоце терористичког чина учињеног 11. септембра 2001. На основу става 802, било која особа или особе (конгресмени и полицајци) који поседују информације о случају „9/11” (проглашене државном тајном) могу бити оптужени за „домаћи тероризам” и задржани у заливу Гвантанамо без суђења. Упркос претњама, садржај сајта <http://loosechange911.com> обишао је цео свет на дигиталном диску.

Русије за одбрану. Проблем је што је микрочиповање људи, о којем се отворено говори после напада на њујоршке „близнакиње”, почетак „неоробовласничког поретка”, од којег користи могу имати само мегакапиталисти, због којих је људски род и цивилизацијски ту где је – над амбисом.

Важно је да се зна да су носиоци неоружане агресије институције „новог светског поретка”. То значи да су их формирали „Илуминати”, а да их финансирају финансијски магнати. Веома је занимљиво да су све невладине организације, фондације,³¹ агенције, „хуманитарне организације”, миротворачки покрети, секте, политичке партије и покрети и „корисни идиоти” добили своје глобалистичке улоге на основу Агенде за мир Уједињених нација. У неоружаној агресији посебну улогу и значај имају фундаменталистичке цркве и „Њу ејџ” покрет. Они настоје да створе екуменистичку, планетарну религију, поништавањем специфичности и различитости садашњих цркава и религија. Циљ је да преко једне планетарне религије, која се ствара према вавилонским принципима, овлада духовном сферооппппппиииииииииииии АЉЉАм и лакше контролише у међувремену обездушена и обезбожена руља.

ЕФЕКТИ НЕОРУЖАНЕ АГРЕСИЈЕ

Посебне проблеме имају организације без безбедносних система, које би морале да одговоре на нове изазове у, вероватном, планетарном сведимензионом (тоталном) рату. Надпроблем је недовољно познавање космичких принципа, законитости и закона у безбедносним институцијама.

Охрабрује чињеница да се у свету све чешће развијају методе за свесну заштиту од ефеката савремене технологије. Ко се разуме у науку и њена постигнућа зна да је разлог што се Срби опиру „новом светском поретку” и што су под сталном неоружаном агресијом њихов менталитет заснован на генетском коду. У молекулу ДНК и хуманом геному, истраженом до 2003. године, записано је да је Србин по менталном склопу, једнако као и сваки други појединац, човек посебног кова. Сви људи су уникати, али су и сви народи уникати. То је најбоље објаснио неуропсихијатар Скот Пек у својим делима, где је изучавао свој, амерички народ. Никола Тесла је додао да активности на Сунцу, у циклусу од 11,1 годину, у оквиру космичких ритмова, одређује догађаје на Земљи и различито понашање људи. На

³¹ Сорос фондација (Фонд за отворено друштво) изгубила је правни поступак у СРЈ, будући да је Џорџ Сорос економски подривао уставни поредак, навијао за бомбардовање Београда и учествовао у продаји мозга (стварању интелектуалних јањичара) и као непожељна личност морао је да напусти простор Југославије. Међутим, због интервенције и претње Стејт департамента он је остао у Србији и даље ради против њене егзистенције као члан Међународне кризне групе, своје фондације и плаћањем антисрпских невладиних организација. Наиме, Глин Девис, заменик портпарола Стејт департамента затражио је да српске власти „издају нову дозволу за рад Сорос фондацији и то у што краћем року“ („Новости“ од 10. марта 1996, стр. 2).

тај начин амнестирани су људи, они који су склони нападима, агресији и они који се бране и опиру насиљу.

Научници који су за потребе „великог брата“ изучавали Србе (њихов менталитет) да би сместили НАТО базу на Балкан и српске територије, сигурно су знали да су врлине српског народа: добротољубље, истинољубље, правдољубље, честољубље, слободољубље, родољубље, саборност... Зато су учинили све да разбију српску породицу, да поделе Србију на националну и интернационалну и да пониште све наведене врлине и тековине. Основа српског менталитета је борба против зла и отимачине, а заговорници „новог светског поретка“ негују управо та два порока. Осим тога, српско светосавље је суштински антипигмалион. То значи да се западни човек упире да створи што више материјалних добара и тако оствари „амерички сан“ (сан пигмалиона), а Срби су се определили за духовност, проглашавајући себе, кроз косовски мит, за „небески народ“, што значи за народ који је на нивоу архетипа спреман да материјалну димензију замени духовном. Српском, непокорном (на)роду, људи са запада, због својих школа и учења, не могу да опросте културу Лепенског вира и старо винчанско писмо, ћирилицу, византијско наслеђе, источњачку диховност, словенску осећајност, у ствари разлике, које су за свако поштовање.

Како је рат против Срба и Србије у неоружаној сфери у току, није тешко да се установи које су досадашње последице агресије. Уосталом, код свих поражених народа уочавају се исте особине: сумње, страх, бриге, осећај кривице, мржња, узнемиреност, бес, очај, туга, незнађе, несигурност, сумња у себе... То је зачарани круг из којег без стабилизације државе није могуће да се изађе. Последице агресије су и парадокси, дисперзија енергије, сталне трансформације система, осећај да „немамо времена да имамо времена“, потискивање врлина и поништавање тековина, незаинтересованост за рад и околину, умањена реалност и мудрост, баксузлук, главобоља, умор, нервоза. Најтежа последица је разарање образовног система, који је кључни услов и основа развоја и јачања народа и државе. Ништа мањи српски проблем је окупираност медија од глобалиста, затим правна одвојеност од Српске православне цркве и непоштовање родољубља и носталгије коју испољава дијаспора.

СВЕДИМЕНЗИОНА ОДБРАНА И СОЦИЈАЛНА БЕЗБЕДНОСТ ЉУДИ

Није празна фраза да нема безизлазних ситуација. Свака држава и њено становништво могу да отклоне последице неоружаних облика агресије. Прво, треба формирати „мозак организације“ од најумнијих припадника народа који је најзаинтересованији за опстанак. Затим тај тим експерата треба да установи државна и национална опредељења. Из опредељења проистичу државни (национални) интереси, затим циљеви, национални програм, филозофија одбране, политика и стратегија одбране и војна доктрина.

Занимљиво је да војска не може да се изузме из неоружаног отпора из најмање два разлога. Прво, у њеном саставу су грађани који су циљ напада у тој врсти

агресије. Друго, у војним структурама су стручњаци за свеобухватну одбрану, будући да се само у војним школама изучавају документи из одласти војних стратегија и доктрина, као и визије развоја свих снага које се користе у различитим врстама агресије. Реч је о изучавању докумената као што су: Агенда за мир Уједињених нација, Доктринарно правило КоВ САД FM 100-5, TRADOC-ов Памфлет 525-5, Заједничка визија 2010 и 2020, Стратегија НАТО-а, протоколи и програми најмоћнијих корпорација, фондација, агенција, секти, НВО, итд. Након што се утврди детаљан план одбране од универзалног непријатеља, важно је да се изради одговарајући катехизис, који садржи упутство грађанима како да заштите своје интересе у свим могућим ситуацијама. На тај начин се целокупно становништво усмерава ка борби за опстанак.

Тако се успоставља суштинска сваке врсте безбедности људи, па и социјалне, у условима примене неоружаних облика агресије. Међутим, да би тај концепт заживео, неопходно је да се неперестано бди над сопственом културом као тековином, али и подручјем сталног самоусавршавања. Осим тога, кроз школски систем од вртића, ради борбе против нестајања, треба учити људе како да стекну идеје, вољу и веру које ће им омогућити људскост, снагу, заинтересованост за развој државе, истрајност у настојању да на најумнији начин савладају све изазове и опасности.

Очевидно је да је неопходно обликовање мозга народа, државе и свих великих система. Као што постоји несвесно појединца тако постоји и колективно несвесно. У истом смислу може да се говори о мозгу народа. Реч је о организацијском решењу које омогућава народу да скупом својих умова предлаже и доноси оптималне одлуке у вези с развојем и опстанком. После свега што се догодило од 1989. године, када је дигнута „гвоздена завеса“, јасно је да је у одбрамбеној димензији потребно да се обнови теорија ратовања; да се допуне државна и војне доктрине; измене прописи (нпр. усваји Закон о верским заједницама са садржајем који омета разбијање државе у духовној сфери и Закон о слободи личности, који штити људе од систематске контроле кретања и контроле ума, које уводи „велики брат“). То подразумева да се у стратегији одбране појаве нови садржаји неоружаног отпора и да из ње проистекне нова организација одбрамбеног система. При томе, следи дуготрајна, мукотрпна борба за уређивање друштвеног система, културе, науке...

Ради безбедности људи могуће је организација експерата на три нивоа. На стратегијском нивоу били би зналци који прате светске процесе, такозване мега тенденције и неперестано предлажу правовремене превентивне мере. На оперативном нивоу радили би експерти из различитих области који би стално усавршавали и прилагођавали државни апарат као развојни систем и његову одбрану и заштиту. На тактичком нивоу били би експерти који изналазе технолошка и техничка решења за развој државе и безбедност и заштиту грађана, до сваког појединца. Резултат таквог уређења били би инструменти и уређаји који штите људски мозак и остале људске органе од разних врста неоружаних утицаја, ако што су Гама 7 (Н,А), „Биогард“, „Витасеп“, „Серб“, ГПЗ и РЕН. Но никако је треба

да се запоставе оперативци у улози информатичких и нанотехнолошких хајдука и ускока.³²

Дакле, универзална средства за заштиту људи од електромагнетних утицаја већ постоје. На пример, могућа је заштита „Витасепом” (модификован Теслин осцилаторни трансформатор који поништава ефекте нискофреквентних таласа) и прилагођеним мерама борбеног обезбеђења. У Руској Федерацији у последњој деценији 20. века реализована су бројна истраживања у вези са заштитом здравља у условима зрачења штетних за људски организам. Резултат вишегодишњих истраживања у тој сфери су апарати „Гама-7.Н” и „Гама-7.А”, које су произвели руски научници у Институту за општу генетику Н. И. Вавилова РАН и патентирали 9. октобра 1999.³³ Ти уређаји доказано штите и у одређеној мери лече ћелије живих бића од свих врста штетног електромагнетног зрачења и радијације. Стога су примењиви за заштиту од зрачења савремених апарата, техничких средстава који се користе у медицинској интроскопији и физиологији, апарата за домаћинство, свих врста средстава везе, канцеларијске технике, извора радијације и сличних извора.

Наведени неутрализатор могуће је применити и у јединицама које су изложене дејству електромагнетног, торзионог и вибраторног оружја.³⁴ Наравно, може се расправљати и о употреби „Биогарда”, уређаја који функционише на принципу јонизатора воде и може да заштити ауру човека од штетног дејства електромагнетних уређаја.

Будући да грађани финансијски издржавају свој безбедносни систем, припадници службе безбедности треба да се одуже грађанима тако што ће их штитити од непотребне контроле, а посебно контроле ума, којом се угрожава слобода, приватност и достојанство грађана. То јесте проблем, али безбедносни систем треба тако да се усаврши да може да издвоји сумњива лица, криминалце и деликвенте и према њима усмери све врсте обележавања и могућност изоловања, док су опасни по остатак друштвене заједнице. То значи да безбедносно никако не сме да се дозволи да се зауставља, легитимише и обележава лице које није учинило неку грешку или преступ. Грађани плаћају да их нико не узнемирава, а

³² Како су некада хајдуци и ускоци преотимали од пресретнутих окупатора и пљачкаша вишак вредности, тако то могу савременим методама прилагођеним времену и достигнутом нивоу технике и технологије чинити савремени хајдуци и ускоци. Наравно, треба бити свестан да је „велики брат” учинио све да се Вилијам Тел, Робин Худ и Хајдук Станко унапред прогласе терористима.

³³ Центар информатики „Гамма-7”, *Как выжить в условиях электромагнитной катастрофы*, стр.1 и стр. 50–52. У прилогу „Наука” у листу „Независимая газета” Олга Хоперскаја написала је 16. фебруара 2000. убедљив текст о штетности електромагнетног зрачења и успесима руских научника у борби да нађу одговарајућа решења за тај значајан планетарни проблем.

³⁴ Реч је о пасивном широкопојасном аутотрансформатору екстра ниских фреквенција, који се напаја енергијом која је на њега усмерена. „Гама-7.Н” ублажава и неутралише ефекте дејства електромагнетног оружја као што су општа слабост, апатија, успореност покрета, главобоља, смањење пажње и памћења, умањену радну способност, психичка растројства и слични симптоми.

посебо државни органи којима грађани обезбеђују животну егзистенцију, уплатом пореза и стварањем буџета.

Први који треба да заштите грађана од микрочиповања су припадници службе безбедности, будући да је систем „великог брата“ ушао у све поре политичких олигархија, те се у скупштинама усвајају и закони који суштински укидају или смањују слободу људи, оних који су изабрали власт. Ношење микрочипованих докумената (картице) који су увезани у RFID систем,³⁵ је последица изгубљеног неоружаног облика рата. На тај начин постаје се поданик мамонизованог, вавилонског „великог брата“ а директно су угрожени безбедност и слобода људи. Јер, RFID систем, посредством сателита и суперкомпјутера, ствара базу података, највероватније у Мериленду (САД), у просторијама Централне обавештајне службе и Агенције за националну безбедност. На тај начин сваки противник „неоробовласничког поретка“ је потенцијална мета која може да „нестане“, због примене неоружаних облика агресије, одговарајућих метода прислушкивања, праћења и електромагнетног оружја. Проблем је што политичари широм света и органи безбедности не схватају да ће они први да буду микрочиповани, и да ће се то догодити неприметно, будући да за то постоје бројне методе.

За социјалну и сваку другу безбедност људи у условима неоружане агресије неопходни су огромно знање, беспрекорна организација и много мудрости. Да би се оствариле немере угрожених људи и заједница потребно је код свих грађана изазвати и развити жељу, вољу и веру да је могуће створити снажан безбедносни систем и да је могуће живети слободно и у 21. веку, без обзира на изазове информатичке и нанотехнолошке ере.

Да би се обезбедила социјална сигурност државе неопходно је да правилно и квалитетно функционишу сва њена чула. Реч је о системима за прикупљање података и информација о окружењу, потенцијалним непријатељима свих врста и деструктивним снагама изван или унутар друштва.³⁶ Како би држава била здрава, неопходно је да садржи институције за организовано, правилно, складно и ефикасно функционисање. Као што кожа штити организам од упада страних тела споља, а имунолошки систем реагује на унутрашње процесе, тако државу морају да заштите оружане снаге граничарским јединицама од спољне агресије, а организације посебне врсте од наведених неоружаних облика агресије. Када се формулише квалитетна и потпуна стратегија одбране, онда ће она послужити као снажна подлога услова за опоравак државе, њено оздрављење и развој.³⁷

³⁵ RFID чип намењен је за радио-фреквентну идентификацију посредством рачунара и сателита. Микрочипови с основним подацима грађана, који се читају помоћу радио таласа, већ се користе у британским пасошима и за наплату у систему лондонских метроа.

³⁶ На пример, војни експерти знају да су Израелци дејством по радарима (осматрачким и нишанским) *ослепили* ракетне системе Сиријаца, у Долини Бека.

³⁷ Исак Адигес, *Животни циклуси предузећа*, стр. 132.

Имунитет, односно отпорност државе на спољне и унутрашње „заразе” и „загађења”, стиче се изграђивањем и функционисањем одговарајућих заштитних механизма, заснованих на знању о могућим облицима спољног и унутрашњег угрожавања. На пример, уколико секте неконтролисано контаминирају друштво, извесно је његово оболевање у духовној, психолошкој, моралној, одбрамбеној и културолошкој сфери. Нове појаве (симптоми) биће: подозривост међу људима, нетрпељивост, сепаратизам, разбијање породица, усамљеност, осећај неслободе, потиштеност... Када је реч о „зарази” коју шире деструктивне секте, не треба заборавити да је тим формиран при Управи пограничне полиције за странце и управне послове у Србији и Црној Гори установио да се у Србији 17 деструктивних секти бави контролом ума и да близу 200 страних мисионара годишње посећује Београд.³⁸ Да би се деловало превентивно и да се зараза не би ширила у државној организацији неко мора да добије улогу лимфицита Б (ради као тајна служба која открива патогене елементе) и лимфоцита Т (намењени су за уништење страних, заразних тела). Такву организацију одбране од неоружаних облика агресије ниједан спољни фактор не сме да спречи, а ко прихвати мешање страног фактора, чак и ако то чини преко условљених закона за улазак у међународне интеграције као што је Европска унија, неспорно чини непријатељско дело. Оно што је сигурно да ће се догодити у Србији, ако се стабилизује држава, је да ће се успоставити „позитивни круг”: праштање, покајање – нада, вера и љубав, а тако нестају разлози за сукобе и одбрану. То је светосавски приступ, дубоко укорењен у генетском коду српског националног бића, али и основа за безбеднију будућност и сарадњу са свима, чак и доскорашњим непријатељима.

ЛИТЕРАТУРА

- Аврамов Смиља, *Трилатерална комисија*, ЛДИЈ, Ветерник, 1998.
 Антонић, Александар, *Ватикански тунели за разбијање Југославије*, Ревизија „92“ * Екоплус, Београд, 1994.
 Barc, Vilhelm, *Sekte danas, „Kršćanska stvarnost“*, Zagreb, 1984.
 Бодсон, Жерар, *„Нови светски поредак“ и Југославија*, Београд, 1996.
 Bunker, J. Robert, *Five-dimensional (cyber) warfighting: Can the Army after next be defeated through complex concepts and technologies?*, California State University, San Bernardino, 1998.
 Буџак, Горан, *Нови светски поредак и распад Југославије*, Институт за политичке студије, НИП Студент, Београд, 1999.

³⁸ Милорад Јанковић, начелник СУР у Пожаревцу, следеће организације је сврстао у секте: Амвеј, Ананда Марга, Аум Шин Рикјо, Божја деца, Харе Кришна, Свами Прабхупада, Међународна Христова црква, Алфа Омега, Кемпус аванс, Кемпус Христијан мовмент, Јеховини сведоци, Махикари, Ордо Темпли Ориентс, Сатанизам, Трансцендентална медитација, Мунова секта... (видети: Милорад Јанковић, „Секте ускоро под ударом закона”, „Недељни телеграф”, 9. јул 2003, стр. 18–20).

- Vladimir Aleksejevič Istarhov, *Udarac ruskih bogova*, Moskva, 2000.
- Гије Етјен & Арди Кристина, *Алхемија живота*, Нолит, Београд, 1991.
- Група аутора, *Стратегија посредног наступања*, Војно дело, Београд, 1977.
- Група аутора, *Уједињене нације 1945–1995. између признања и покуде*, „Међународна политика“ * „Службени гласник“ * Правни факултет * Факултет политичких наука * Институт за међународну политику и привреду, Београд, 1999.
- Дејвид Пит, *У трагању за Николом Теслом*, Клуб НТ, Београд, 1997.
- Дугин, Александар, *Основи геополитике – Геополитичка будућност Русије*, Екопрес, Београд, 2004.
- Зеланд, Вадим, *Трансџерфинг реалности*, Весъ, Санкт–Петербург, 2008.
- Иљин, Иван, *Пут духовне обнове*, „Логос * Ант“, Београд, 1998.
- Илић Миодраг, *Quo vadis, свете*, Филип Вишњић, Београд, 2000.
- Кнежевић, Милош, *Крстарећа демократија*, ДП „Ђуро Салај“, Београд, 1999.
- Колетић, Давор, *Досије 552*, ИПА Мирослав, Београд, 2001.
- Лисичин, А. Владимир и Шелепин А. Леонид, *Трећи светски информативно-психолошки рат*, Академија социјалних наука, Москва, 2000.
- Малахов Петровић Генадиј, *Основна знања о животу и здрављу*, ИПГ Прометеј, Београд, 2002.
- Манделбаум Адам, *Сенке рата*, Моно, Manana press, Моћ књиге, Београд, 2001.
- Милосављевић Божидар, *Заборављено знање предака*, Запис, Београд, 1981.
- Mustafić, Ibran, *Planirani haos (1990–1996)*, Udruženje građana „Majke Srebrenice i Podrinja“, Sarajevo, 2008.
- Ouspenski, P. D., *У потрази за чудесним*, Опус, Београд, 1989.
- Оцокољић, Станислав, *Стратегија суперсила на прагу XXI века*, ВИНЦ, Београд, 1991.
- Радуловић Илија, *Нужна одбрана душе*, Просвета, Београд, 2007.
- Ракочевић, Живојин, *Геополитичко финансијски лавиринти*, Самиздат, Београд, 2001.
- Рамоне, Игнацио, *Геополитика хаоса*, Институт за геополитичке студије, Београд, 1998.
- Савезни хидрометеоролошки завод, *Стање и перспективе развоја геофизичких аспеката савременог ратовања*, Београд, 1979.
- Свети владика Николај Велимировић, *Рат и библија*, Светосавска књижевна заједница, Београд, 1997.
- Симпкин, Е. Ричард, *Надметање у брзини маневра (о рату у XXI веку)*, ВИНЦ, Београд, 1991.
- Синеок Светлана и Јелисијев Игор, *Спирала*, Глобус, Москва, 2000.
- Стожинић, Миrash, *Специјални рат у оквиру сукоба ниског интензитета*, „Војно дело“ број 1/1989.
- Филиповић, М. Драган, *Анатомија глобалистичког смрада*, Принтмедиа, Београд, 2008.
- Фотина Лариса, *Лора – пут младости и здравља*, ГАД, Београд, 1999.
- Hasan, Stiven, *Combatting Cult Mind Control*, Park Street Press, Rochester, Vermont, 1990.

- Хофман, Брус, *Унутрашњи тероризам*, Алфа – Народна књига, Београд, 2000.
- Campan, D. Alan, *The First Information War*, AFCEA International press, Fairfax, Virginia, 1992.
- Центр информатики „ГАММА–7“, *Как выжить в условиях электромагнитной катастрофы*, Москва, 2000.